

løse Lidelse. Men netop overfor en Sygdom som Tuberkulose, hvor hele den daglige Hygiejne: Bolig, Kost, Pleje etc. spiller en saa overvejende Rolle, vil en saadan eventuel Udelukkelse fra Optagelse ramme de helt ubemidlede Forældres Børn betydelig haardere end de i økonomisk Henseende noget mere velstillede. Udvalgets Flertal er imidlertid enigt i, at alle tuberkuløse Børn, der trænger til Anstalt-Behandling, bør have Adgang dertil, uanset Forældrenes økonomiske Kaar. Hvis det derfor viser sig, at der under de nuværende Forhold er Pladsmangel, er Udvalgets Flertal enigt om at opfordre Regeringen til hurtigst muligt at søge denne Pladsmangel afhjulpet. Og kun fordi Justitsministeren har kunnet give denne Betragtning sin fulde Tilslutning, har Udvalgets Flertal kunnet enes om at føre § 7 tilbage til samme Affattelse som i den gældende Lov.

*Hele Udvalget* er af den Opfattelse, at Tuberkulosestationerne bør have udvidet Statsstøtte for herved at blive sat i Stand til at yde de tuberkuløse fornøden Hjælp og Vejledning. Spørgsmaalet om fortsat økonomisk Støtte til udskrevne Patienter, som delvis har kunnet genoptage Arbejdet, har indgaaende været drøftet indenfor Udvalget og har mødt Sympati fra alle Sider. Man har imidlertid fundet, at dette Spørgsmaal ikke kan løses gennem nærværende Lovforslag, men maa kræves løst gennem et særligt Lovforslag, som omfatter *alle kronisk syge*. Dette omfattende og vigtige Spørgsmaal bør derfor snarest gøres til Genstand for en forberedende Undersøgelse i en dertil særlig nedsat Kommission, som Justitsministeren har erklæret sig villig til at nedsætte.

Et *Mindretal* (Eigil Jørgensen og Johannes Lou) bemærker: Selv om vi med Glæde maa hilse de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag, specielt Udvalgets Henstilling til Ministeriet om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af vore kronisk syges Forhold, maa man erindre, at

dette Lovforslags Hensigt i første Række er gennem Statsstøtte *at modarbejde Udbredelsen og Smitten ved Tuberkulosen*. I den første Tuberkuloselov, af 1905, [udtales, at Sanatorierne *udelukkende* var bestemte for Patienter i de tidligere Stadier, men Erfaringen viste, at denne Bestemmelse slet ikke lod sig overholde; derfor ændredes ogsaa Bestemmelsen i 1912 til den nuværende Form, hvor Ordet *udelukkende* er erstattet af *fortrinsvis*. Den af os nu foreslaaede Bestemmelse om Indlæggelse paa Tuberkulosesanatorierne i Ændringsforslag Nr. 1 betegner derfor ikke nogen revolutionerende Anskuelse, men er kun et Skridt videre i Retning af den Forskydning, som fandt Sted fra 1905 til 1912: i 1905 *udelukkende* lette Tilfælde, i 1912 *fortrinsvis* lette Tilfælde, i 1919 i 2den Række *lette* Tilfælde, men *fortrinsvis* smittefarlige — hvorved man efter vor Mening og efter de fortsatte Erfaringer, Tuberkulosebehandlingen har høstet herhjemme, har den bedste Maade til at bekæmpe Tuberkulosens Smitte og Udbredelse.

Ved den foreslaaede Ændring vilde Sanatorierne kunne komme i første Række i Kampen mod Smitstoffet — hvad de ingenlunde hidtil har været. Ganske vist underkender vi ikke den Betydning, Sanatorierne har haft ogsaa i denne Retning, idet Behandlingen paa Sanatorier har bidraget til at gøre talrige smittefarlige Patienter smittefri, og idet Sanatorierne har virket ved at internere smittefarlige Patienter i kortere eller længere Tid, ligesom de sidst, men ikke mindst har gjort Nytte ved at udbrede Kendskab til den almindelige Tuberkulosehygiejne i hele Folket; men til Trods for disse gode Virkninger maa vi hævde, at naar man ser nærmere til, mangler der uhyre meget i, at *Sanatorierne har formaaet* at forebygge Smitten. Det kan fastslaaes:

- 1) at det samlede Antal af Patienter, som er blevet smittefri paa Sanatorierne i de forløbne 15 Aar, kun udgør en meget ringe Brøkdel af de ca. 50 000 Mennesker, som i disse Aar er blevet smittet